

ה"ת 11464/10/22 - תחנת משטרה - לב תל אביב נגד גיאורגי יפרמשוילי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 11464-10-22 תחנת משטרה - לב תל אביב נ' יפרמשוילי

לפני כבוד השופטת מירי הרט-ריץ
המבקשת:
נגד

תחנת משטרה - לב תל אביב

המשיב:
גיאורגי יפרמשוילי
ע"י עו"ד נס בן נתן

החלטה

לפניי בקשת המבקשת להארכת משך החזקת תפוסים בהתאם לסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן - "הפקודה").

עיקרי העובדות

1. ביום 22.2.22 במהלך חיפוש שבוצע בדירתו של המשיב נתפסו סמים ורכוש רב ומאות פרטי ביגוד של מותגים (להלן - "התפוסים"). מעיון ברשימת המוצגים אשר צורפה לבקשה עולה כי מדובר ב- 108 תפוסים: 103 תפוסים אשר עניינם פרטי ביגוד, 3 תפוסים אשר עניינם סמים וכן טלפון נייד ומגנט חולץ זמזמים.
2. ביום 9.10.22 הגישה המבקשת בקשה להארכת משך החזקת התפוסים בנימוק כי טרם בוצעו כל פעולות החקירה בתיק ועל כן משחלפו 180 ימים ממועד תפיסת התפוסים, יש להורות על הארכת משך החזקתם ל- 180 ימים נוספים.
3. ביום 12.10.22, כתגובה לבקשה, העביר ב"כ המשיב את הבקשה אשר נשלחה על ידו אל המבקשת עוד ביום 7.9.22 ואשר במסגרתה התבקשה השבת התפוסים בשל כך שחלפו 180 ימים מיום תפיסתם.
4. ביום 20.10.22 התקיים דיון בבקשה.
5. נציג המבקשת אישר במהלך הדיון כי הבקשה הוגשה בעקבות בקשת המשיב להשבת התפוסים וכי אי הגשתה במועד נבעה מחוסר תשומת לב של היחידה החוקרת. עוד אישר, כי לא בוצעו במהלך החודשים האחרונים פעולות חקירה בתיק וכי גם אין אפשרות להציג רשימת פעולות חקירה הנדרשות לביצוע. בהמשך ולאחר בירור הסביר, כי הפעולה העיקרית הנדרשת לביצוע עניינה באיתור בעלי הרכוש. לצד זאת טען, כי יש לבחון את הבקשה לאור עברו של המשיב והראיות המצויות בתיק לפיהן מדובר ברכוש חשוד כגנוב בכמויות גדולות ובשווי רב והבהיר שאם תינתן ארכה, תפעל המבקשת לקידום החקירה בפרק הזמן שיינתן.

6. ב"כ המשיב טען כי התפוסים נתפסו במהלך חיפוש אשר נעשה בהסתמך על צו חיפוש שהיה מיועד לכתובת אחרת וזאת בלי שהיחידה החוקרת ביקשה את תיקונו של הצו ובעקבות ריח של גראס במקום. עם זאת, ב"כ המשיב הבהיר כי הוא אינו טוען להעדרו של יסוד לחשד סביר אבל משחלפו 180 ימים יש להורות על השבת התפוסים.

דין והכרעה

7. בפתח הדברים יש לומר, כי בקשת המבקשת הוגשה באיחור ולאחר שחלפו 180 ימים. הבקשה הוגשה ללא התייחסות לעצם העיכוב ואף ללא נימוק מדוע הוגשה שלא בתוך פרק הזמן הקבוע בחוק. בנוסף וכפי שהבהיר נציג המבקשת בהגנותו, הבקשה הוגשה בעקבות בקשה אשר התקבלה אצל היחידה החוקרת להשבת התפוסים מטעם המשיב.

8. מדובר בתקלה אשר תוצאתה חמורה - החזקת קניינו לכאורה של המשיב על ידי המבקשת שלא כדין וללא סמכות. וכבר נקבע על ידי בית המשפט העליון בבש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (2000) פסקאות 12 - 13 לפסק-דינה של כב' השופטת שטרסברג-כהן כך -

"סעיף 35 מורה לנו, כי המחוקק קצב פרק זמן של שישה חודשים שאחריו אין המשטרה רשאית להמשיך ולהחזיק בתפוסים. אם המשטרה מבקשת להמשיך ולהחזיק בהם או לחלופין להשמידם, עליה להזדרז ולפנות לבית-המשפט במהלך ששת החודשים מאז התפוסה ולבקש את המשך החזקת התפוסים ולהראות כי הדבר דרוש למטרה ראויה המצדיקה שלילתם זמנית או לצמיתות מבעליהם. לא עשתה כן במהלך ששת החודשים, רשאית המשטרה על-פי סעיף 35 לבקש ארכה ובית-המשפט ייתנה אם ישתכנע שאכן קיימים נימוקים המצדיקים זאת. במהלך ששת החודשים ובתקופת הארכה, אם ניתנה, אין מניעה לפנות לבית-המשפט בבקשה לפי סעיף 34. המשטרה לא עשתה דבר מכל אלה. היא לא ביקשה צו לפי סעיף 34 במהלך ששת החודשים, היא לא ביקשה ארכה לאחר תום ששת החודשים וממילא לא ניתנה כזו. היא "ישבה על הגדר", החזיקה בחפצים, ומשהגיש המבקש בקשה להחזירם, התנגדה לכך בטענה שיש להשמידם. קיצור דרך זה אינו ראוי ולא נראה כי ניתן לעקוף בו את הוראות החוק ולהפעיל את סעיף 34. לאחר חלוף שישה חודשים ובלי שהתקופה הוארכה ובמסגרת בקשה שהגיש המבקש להחזרת החפצים..."

ובהמשך -

"לא נראה לי, כי יש מקום להתייחס להתנגדות המשטרה לבקשה כאילו הייתה זו בקשה להארכת מועד ולדין בהתנגדות כאילו הייתה קיימת החלטה להארכה. כאשר על הכף מונחת זכות יסוד של הפרט על קניינו ומנגד סמכות הרשות ליטול ממנה את קניינו, על הרשות למלא בקפדנות אחר הוראות החוק ולנקוט את הצעדים המתחייבים ממנו כדי להפעיל את סמכותה. דרישה זו איננה פורמאלית גרידא. היא נובעת מתפיסת יסוד של המחוקק ושל השיטה בדבר האיזון ההולם בין צורכי הציבור ובין זכויות הפרט, ואין להקל ראש בצעדים שיש לנוקטם בדרך לפגיעה באותן זכויות".

9. עולה מן האמור, כי ההתנהלות המבקשת בענייננו היא התנהלות נפסדת ומקוממת. המצב שבו המשטרה מחזיקה בתפוסים רבים ללא כל סמכות הינה פגיעה ממשית בקניינו של אדם. יתרה מכך, החומרה אך מתגברת בענייננו נוכח הגילוי כי הבקשה להארכת משך ההחזקה בתפוסים הוגשה בעקבות בקשת המשיב וללא כל

הסבר בדבר הצורך בהמשך ההחזקה. ואמנם, ספק רב אם המבקשת היתה מגישה את הבקשה אלמלא פנה אליה המשיב ביום 7.9.22 בבקשה מטעמו.

אציין, כי התנהלות זו של החזקת תפוסים מעבר ל - 180 ימים ושלא כדין על ידי המבקשת אינה מקרית או חריגה. עיון בשורה של החלטות שיפוטיות מלמדת כי התנהלות זו חוזרת על עצמה ומקרים רבים מובאים בפני בתי המשפט (ר' למשל ה"ת (ת"א) 11347-06-20 **משטרת ישראל נ' נבסון** (2020); ה"ת (ת"א) 63377-01-20 **ביטון ואח' נ' מפלג ההונאה** (2020); בש"ע 30873-01-20 **מדינת ישראל נ ג דשמיט** (2020); ה"ת 21468-01-20 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (2020)).

10. מעבר לכך, במהלך הדיון גם התברר כי במהלך כל החודשים האחרונים לא נעשה על ידי היחידה החוקרת דבר לשם קידום החקירה ו/או סיומה. למעשה, פעולה אחרונה בתיק בוצעה בחודש פברואר 2022 ועל אף שחלפו חודשים רבים אשר במהלכם התפוסים מוחזקים בידי המבקשת, לא נעשה דבר. בנוסף, נציג המבקשת אשר התייצב לדיון לא ידע להצביע על פעולות חקירה נדרשות והבהיר בהגינותו כי התיק לא נבחן על ידו כלל.

11. צא ולמד: התנהלותה של המבקשת בנסיבותיו של תיק זה אינה מקובלת עליי כלל. התנהלותה מקוממת, בלתי ראויה ובעיקר נוגדת את הדין ופוגעת פגיעה קשה בזכותו הקניינית של המשיב אשר טוען לבעלות בתפוסים.

12. לכאורה, די היה בדברים האמורים כדי להורות על שחרורם של התפוסים. אולם, אל מול התנהלות המשטרה עומד לנגד עיני בית המשפט גם האינטרס הציבורי. עיינתי בתיק החקירה והשתכנעתי כי מקרה זה נופל בגדר המקרים המצדיקים את הארכת משך החזקת התפוסים בדיעבד ובאופן שהתנהלות המבקשת תקבל ביטוי במשך הארכה אשר תינתן.

13. תחילה יאמר, כי מעיון בהודעת המשיב (מסומנת מה/1) עולה כי מדובר במאות פרטי ביגוד ששווים כמאה אלף ₪, אשר לא עלה בידי המשיב להציג בהקשרם קבלות וזאת על אף טענתו שאלה נרכשו על ידו בעיקרם משתי חנויות. לעניין זה אציין, כי חיפוש שנעשה לצורך איתורן של קבלות העלה אף הוא חרס וגם התחייבות המשיב במהלך חקירתו כי ימציא קבלות לפיהן רכש את התפוסים לא מומשה. למעשה, על אף שנעשו מספר ניסיונות לקבל מהמשיב קבלות (ר' מסמכים המסומנים מה/7 - מה/9) לא המציא המשיב ולו קבלה אחת לא במועד חקירתו ואף לא לאחר מכן.

14. בנוסף, מתיק החקירה עולה כי אמנם נחקרו מספר עדים (מסמכים מסומנים מה/2 - מה/5) לצורך איתור בעליהם של התפוסים אך ניכר שיש לבצע השלמות בעניין זה. יובהר, כי תפוסים רבים זוהו כפריטי מותגים מקוריים אשר שייכים לחברות שונות וחסרים אצלן אך לא ניתנה בהקשרם תשובה סופית שכן הדבר טעון בדיקות נוספות (ר' מה/2, מה/3, מה/6). עוד אציין, כי התפוסים נתפסו כשעליהם זמזמים אשר חלקם ייחודיים ולטענת הנחקרים, לו היה מדובר בתפוסים שנמכרו, לא היו נותרים על גביהם הזמזמים.

15. מובן, כי גרסת המשיב לצד הודעות המצויות בתיק החקירה מעוררים חשד כי מדובר בתפוסים גנובים אשר החזקתם היא עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 הקובע -

"המחזיק דבר, כסף, נייר ערך או כל נכס אחר שיש עליהם חשד סביר שהם גנובים, ואין בידו להניח את דעתו של בית משפט שרכש את ההחזקה בהם כדין, דינו - מאסר ששה חודשים".

16. העובדה שהמשיב לא הציג ולו קבלה אחת וזאת חרף הצהרתו כי ביכולתו להביא קבלות מהיבואנים, הקימה עוד במהלך חקירתו חשד אשר לא הופרך עד לרגע זה, כי מדובר בתפוסים אשר כלשונו של סעיף 32 לפקודה עברו בהם לכאורה עבירה או שעשויים לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה.

17. בהינתן קיומו של חשד סביר כי מדובר ברכוש גנוב, אין פגיעה בזכותו החוקתית של המשיב לקניין שהרי התפוסים שניטלו ממנו לא הוחזקו על ידו כדין ומסירתם לידי, טרם מיצוי הפעולות לאיתור בעליהם, משמעותו הענקת זכות בתפוסים למי שייתכן שמלכתחילה לא היה לו כל זכות בהם. מובן, כי בפני המשיב ובא-כוחו פתוחה הדרך להציג בפני בית המשפט קבלות בדבר רכישתם של התפוסים.

18. לאור האמור לעיל, נוכח התנהלות המבקשת אך בשים לב להיקף התפוסים ושווים, אני מורה על המשך החזקת התפוסים על ידי המבקשת עד ליום 2.1.23.

תיק החקירה מועבר למזכירות לצורך השבתו למבקשת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"ג, 02 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.